

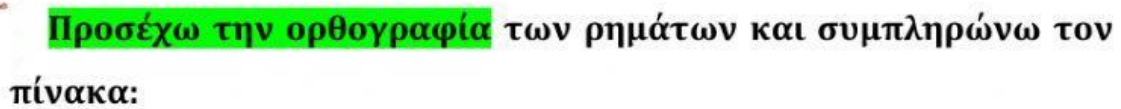
Εγκλίσεις και ορθογραφία ρημάτων

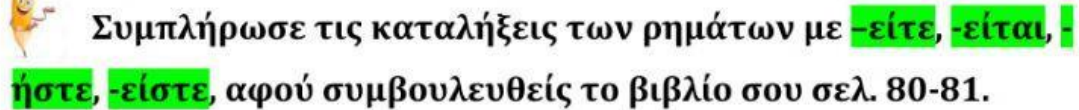
Διάβασε το κείμενο που ακολουθεί και διάλεξε τη σωστή έγκλιση για κάθε υπογραμμισμένο ρήμα:

«Όρα να γυρίσουμε», λέει το κοριτσάκι. «Καλύτερα ας μείνουμε εδώ στα δέντρα. Μακριά από τα σπίτια μας. Μην τους σκέφτεσαι εκείνους», απαντά τ' αγόρι. Βλέπουν μαζί ένα μανιτάρι, που μέσα στ' άλλα χόρτα ανοίγει την ομπρελίτσα του. Εκεί από κάτω θα χωθούν αν πιάσει βροχή, συλλογιέται. Μπορούν λοιπόν να μείνουν να ζήσουν στο δάσος, αγαπημένα σαν αδέρφια. Έτσι συλλογιούνται και τα δυο παιδιά μ' ευχαρίστηση. Αλλά ο αέρας, που το πέρασμά του κάνει τα φύλλα να τρεμοπαίζουν, ανεμίζοντας τα μαλλιά του μικρού κοριτσιού, το σαστίζει. Τραβά απ' το χέρι τ' αγοράκι και κάνουν μερικά βήματα σάμπως αποφασισμένα να γυρίσουν. Σκόνταψαν και πέσαν χάμου. Το κορίτσι βάνει τα κλάματα. Το πρόσωπο του γεμίζει δάκρυα, σαν τα μαργαριτάρια στις Εικόνες από τις Άγιες που μαρτύρησαν. Το χτυπημένο γόνατο μοιάζει με κάστανο που προβάλλει απ' τον αχινό των τριγύρω στο τραύμα χωμάτων. Τ' αγοράκι χωρίς να κλαίει, κοιτά με το στόμα ανοιχτό. Θυμάται την ιστορία της τσουκνίδας και της μολόχας. Η πρώτη αγκυλώνει, η δεύτερη είναι καλή. Άμα τρίψεις το πόδι μ' αυτή κι έμπει μέσα, γίνεσαι καλά. «Βγες τσουκνίδα, μπες μολόχα». Επαναλαμβάνει πολεμώντας το πονεμένο γόνατο μ' ένα φύλλο χορτάρι. Στο τριανταφυλλί καμπανάκι ενός λουλουδιού σκυμμένου στη γη, μια απ' τις μέλισσες που επέστρεψαν στην ποτίστρα χώθηκε βαθιά, αντλώντας νέκταρ* από τη σπιρουνάτη απόφυση του άνθους. Το κοριτσάκι δεν παραπονιέται για το πόδι, μόνο κουτσαίνει λίγο καθώς επιστρέφουν, αφήνοντας το δάσος στον ύπνο, όπου μόνη μιλά η βρύση.

Άσκηση ορθογραφίας

Συνεργαστ..... μεταξύ σας για καλύτερα αποτελέσματα.

